

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 05476-17/2021-ERU

V Jihlavě dne 6. září 2022

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **Energo Příbram, s.r.o.**, se sídlem Obecnická 269, 261 01 Příbram VI – Březové Hory, IČ: 061 22 108 (dále též „navrhovatel“), zastoupené Mgr. Martinem Douchou, advokátem společnosti STRNAD JOCH LOKAJÍČEK advokáti s.r.o., se sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, proti usnesení Energetického regulačního úřadu č. j. 05476-11/2021-ERU ze dne 19. ledna 2022 (sp. zn. OSS-05476/2021-ERU), kterým Energetický regulační úřad **výrokem I.** zastavil správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod spisovou značkou OSS-05476/2021-ERU, které bylo zahájené na návrh navrhovatele ve věci sporu se společností **OTE, a.s.**, se sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha 8 – Karlín, IČ: 264 63 318 (dále též „odpůrce“), a **výrokem II.** rozhodl o tom, že se navrhovateli nepřiznává náhrada nákladů řízení, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 tohoto zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti Energo Příbram, s.r.o., se sídlem Obecnická 269, 261 01 Příbram VI – Březové Hory, IČ: 061 22 108, proti usnesení Energetického regulačního úřadu č. j. 05476-11/2021-ERU ze dne 19. ledna 2022 (sp. zn. OSS-05476/2021-ERU) se zamítá a napadené usnesení se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Správní řízení na prvním stupni

Energetický regulační úřad obdržel dne 22. června 2021 návrh společnosti Energo Příbram, s.r.o., na zahájení správního řízení ve věci sporu se společností OTE, a.s., který byl upraven podáním ze dne 13. července 2021. Navrhovatel se podaným návrhem domáhal, aby správní orgán uložil odpůrci povinnost zaregistrovat k podpoře postupem podle vyhlášky č. 9/2016 Sb., o postupech registrace podpor u operátora trhu a provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (registrační vyhláška), účinné do 31. prosince 2021 (dále jen „vyhláška č. 9/2016 Sb.“), výrobní zdroje CZT Příbram TG1

a CZT Příbram TG2, a to k podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů podle zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. prosince 2021 (dále jen „zákon o podporovaných zdrojích“), ve formě hodinového zeleného bonusu.

Navrhovatel uvedl, že o registraci podpory žádal již v roce 2020, ale odpůrce ji odmítl provést. Navrhovatel k tomu uvedl, že oba výrobní zdroje byly uvedeny do provozu před 31. prosincem 2013 a splnily podmínky nároku na podporu. Odpůrce uvedl důvody odmítnutí, konkrétně že předmětná výrobní nebyla v době zprovoznění výrobnou z obnovitelných zdrojů, jelikož oba zdroje byly evidovány jako zdroje spalující uhlí, výrobní nebyla uvedena do provozu pro účely čerpání provozní podpory za účelem výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a tato podpora již mezitím byla ukončena.

II. Napadené usnesení

Usnesením č. j. 05476-11/2021-ERU ze dne 19. ledna 2022 rozhodl Energetický regulační úřad tak, že se správní řízení vedené pod sp. zn. OSS-05476/2021-ERU podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavuje.

V odůvodnění Energetický regulační úřad uvedl, že kompetence v oblasti podpory obnovitelných a druhotných zdrojů a vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla jsou upraveny v § 52 zákona o podporovaných zdrojích. Podle § 52 odst. 2 zákona o podporovaných zdrojích není možné rozhodovat o povinnosti registrace, neboť se nejedná o splnění peněžité povinnosti. Kompetence Energetického regulačního úřadu založená § 52 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích, resp. § 17 odst. 7 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2021, se rozhodovací praxí zvláštního senátu zřízeného ve smyslu zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zvláštní senát“), vyvíjela. Ustanovení § 52 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích umožňuje Energetickému regulačnímu úřadu projednávat a rozhodovat pouze ty spory, které se týkají podpory samotné, tedy otázek samotného nároku na tuto podporu. Spor o registraci je sporem, který sice s podporou souvisí, ale nejde o spor o podporu samu. Energetický regulační úřad proto uzavřel, že registrace v zásadě časově předchází výplatu podpory, proto pokud vzniká spor o podporu, může být problém případné (ne)registrace řešen v rámci posuzování věci jako otázka předběžná, sám však meritorně posuzován být nemůže. Z uvedeného důvodu rozhodl o zastavení řízení ve smyslu § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu z důvodu zjevné právní nepřipustnosti žádosti.

III. Rozklad proti usnesení

Proti usnesení Energetického regulačního úřadu č. j. 05476-11/2021-ERU ze dne 19. ledna 2022, které mu bylo doručeno dne 20. ledna 2022, podal navrhovatel dne 4. února 2022 rozklad, neboť s napadeným usnesením nesouhlasí a má za to, že bylo vydáno nezákonně a je nepřezkoumatelné.

Navrhovatel v podaném rozkladu namítá, že napadené usnesení je nedostatečně odůvodněné, neboť je založeno toliko na odkazu na rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu č. j. 05163-19/2020-ERU ze dne 7. prosince 2021, aniž by z něj bylo konkrétně citováno a aniž by bylo dohledatelné v databázi rozhodnutí zveřejňovaných na internetových stránkách Energetického regulačního úřadu. V této souvislosti upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 58/2005-65, podle něhož je rozhodnutí,

kteří obsahuje toliko obecný odkaz a v němž chybějí důvody, o něž se výrok opírá, nepřezkoumatelné.

Navrhovatel má i nadále za to, že Energetický regulační úřad má pravomoc spor zahájený na základě jeho návrhu projednat a rozhodnout, a to ve smyslu § 17 odst. 7 písm. d) energetického zákona a § 52 zákona o podporovaných zdrojích, oba předpisy ve znění účinném do 31. prosince 2021. Ustanovení § 52 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích totiž v rozhodném znění vymezovalo pravomoc Energetického regulačního úřadu poměrně široce. Podle navrhovatele tak pod spory týkající se podpory spadá i spor o registraci výrobních zdrojů k podpoře, neboť se podpory nepochybně blízce týká, a měl by být projednán a rozhodnut právě Energetickým regulačním úřadem.

Závěrem navrhovatel zdůraznil, že správní řízení bylo zahájeno na jeho návrh, vedeno a následně až po delší časové prodlevě překvapivě zastaveno, čímž měl Energetický regulační úřad porušit právo navrhovatele na spravedlivý proces, konkrétně pak zasáhnout do jeho legitimního očekávání. Z uvedených důvodů proto žádá Radu, aby napadené usnesení podle § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu zrušila.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad navrhovatele byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu rozhodla Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 věty první správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Navrhovatel se podaným návrhem domáhá toho, aby Energetický regulační úřad uložil odpůrci povinnost zaregistrovat postupem podle vyhlášky č. 9/2016 Sb. výrobní zdroje navrhovatele k podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů podle zákona o podporovaných zdrojích ve formě zeleného bonusu. Přípisem č. j. 05476-5/2021-ERU ze dne 14. července 2021 oznámil Energetický regulační úřad účastníkům řízení zahájení správního řízení. Po zahájení tohoto správního řízení však dospěl k závěru, částečně na základě právního názoru vysloveného v mezidobí druhostupňovým správním orgánem, že není věcně příslušný k projednání návrhu a rozhodnutí o něm, proto správní řízení zastavil. Podaným rozkladem se navrhovatel domáhá toho, aby řízení o jeho návrhu, tedy o uložení povinnosti zaregistrovat výrobní zdroje navrhovatele v systému operátora trhu k podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů ve formě zeleného bonusu podle zákona o podporovaných zdrojích, bylo vedeno a aby odpůrci bylo splnění této povinnosti uloženo. Předmět řízení o rozkladu je tedy omezen toliko na přezkoumání usnesení procesní povahy spočívající v posouzení, zda byl v projednávané věci skutečně dán Energetickým regulačním úřadem odkazovaný důvod pro zastavení správního řízení.

Energetický regulační úřad přistoupil k zastavení řízení s odkazem na § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, podle kterého správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřipustná. Podle tohoto ustanovení je podání zjevně právně nepřipustné žádosti jedním z obligatorních důvodů pro zastavení řízení, proto dojde-li správní orgán k závěru, že je v posuzované věci tato podmínka naplněna, je povinen správní řízení

usnesením zastavit. Usnesením o zastavení řízení je pak správní řízení ukončeno dříve, než dojde k věcnému posouzení žádosti.

Zjevná právní nepřipustnost v projednávaném případě spočívá v tom, že ač mělo být řízení o návrhu navrhovatele ve smyslu § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu odloženo, zahájil správní orgán prvního stupně správní řízení. Energetický regulační úřad pak správně citoval rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 44 A 52/2010-33, podle kterého pokud je i přes výhradu § 43 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o žádosti, „*k jejímuž vyřízení ve správním řízení není příslušný žádný správní orgán, bylo nezbytné toto řízení nějakým způsobem ukončit. Správní řád v tomto směru nabízí v podstatě pouze možnost zastavit řízení pro zjevnou právní nepřipustnost žádosti dle ustanovení § 45 odst. 3 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. b)*“. Důvodem zastavení řízení tak bylo shledání věcné nepřislušnosti k projednání návrhu navrhovatele.

Rada se po přezkoumání napadeného usnesení se závěry správního orgánu prvního stupně ztotožnila, neboť i podle jejího názoru není k projednání a rozhodnutí o návrhu na uložení povinnosti registrace Energetický regulační úřad (a ani jiný správní orgán) věcně příslušný. Kompetence k rozhodování sporů v oblasti podpory obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů a vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla jsou upraveny v § 52 zákona o podporovaných zdrojích. Uvedené ustanovení zákona bylo s účinností od 1. ledna 2022 novelizováno, přičemž v současné době omezuje příslušnost Energetického regulačního úřadu k rozhodování sporů, jejichž předmětem je splnění povinnosti úhrady podpory. Ve znění účinném do 31. prosince 2021 pak obsahoval kompetenci Energetického regulačního úřadu rozhodovat spory týkající se podpory (odst. 1) a další spory, jejichž předmětem je splnění peněžité povinnosti uložené tímto zákonem nebo sjednané na základě tohoto zákona, nebo povinnosti vrácení neoprávněně čerpané podpory podle § 51 (odst. 2). Kompetenci Energetického regulačního úřadu k rozhodování sporů týkajících se podpory obsahoval rovněž § 17 odst. 7 písm. d) energetického zákona. Toto ustanovení bylo změněno s účinností od 1. ledna 2022 a nyní na jeho základě Energetický regulační úřad rozhoduje spory jejichž předmětem je určení výše náhrady při dispečerském řízení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle § 26 odst. 6. Obsahově nicméně § 17 odst. 7 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2021, není širší než § 52 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích, ve znění účinném do 31. prosince 2021, o čemž svědčí shodná textace těchto ustanovení. Na tomto místě pak Rada zdůrazňuje, že správní orgány jsou věcně příslušné jednat a rozhodovat ve věcech, které jim byly svěřeny zákonem nebo na jeho základě, a při posuzování věcné příslušnosti Energetického regulačního úřadu je třeba použít restriktivní výklad kompetenčních ustanovení (srov. usnesení zvláštního senátu č. j. Konf 108/2009-11).

Podle přechodných ustanovení zákona č. 382/2021 Sb., kterým byly zákon o podporovaných zdrojích i energetický zákon novelizovány, konkrétně podle bodu 13., se řízení zahájena podle zákona č. 165/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla do tohoto dne pravomocně skončena, dokončí podle zákona č. 165/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro posouzení věcné příslušnosti k rozhodnutí sporu tak není aktuální znění kompetenčních ustanovení rozhodující, nýbrž jejich znění před 1. lednem 2022.

Vymezením kompetencí správního orgánu podle § 52 zákona o podporovaných zdrojích, ve znění účinném do 31. prosince 2021, se zabýval zvláštní senát v usnesení č. j. Konf 45/2017-19 ze dne 15. ledna 2019, ve kterém konstatoval: „*Je zřejmé, že odstavec první dopadá*

na spory týkající se podpory ve formě zeleného bonusu, odstavec druhý míří na spory týkající se financování tohoto bonusu.“ Slovní spojení „spory týkající se podpory“ použité v § 52 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích, ve znění účinném do 31. prosince 2021, není možné vykládat extenzivně, neboť podpory se může týkat široká škála sporů, avšak pouze v rámci některých z nich bude namístě, aby Energetický regulační úřad naplňoval svou zákonem definovanou roli nezávislého regulačního orgánu v odvětví energetiky a pouze k projednání některých z nich má zákonem svěřenou věcnou příslušnost. Ostatně zde není namístě použít ani kritérium vhodnosti a věcné opodstatněnosti projednání této otázky správním orgánem, neboť navrhovatelé nic nebránilo podat přímo návrh na vydání rozhodnutí ohledně nároku na podporu samotného, nikoliv návrh týkající se pouze registrace, která představuje pouze procesní podmínku realizace tohoto nároku, navrhovatelé tedy není upřeno rozhodování o podpoře jako takové.

Rada dospěla k závěru, že přestože návrh na uložení povinnosti k registraci s podporou souvisí, není Energetický regulační úřad kompetentní k jeho projednání, nejedná se totiž o spor o podporu samu. Otázka registrace není obecně ve vztahu k posouzení nároku na podporu ani předběžnou otázkou, neboť ani ze zákona o podporovaných zdrojích energie, ani z podzákonné právní úpravy vyhlášky č. 9/2016 Sb. nelze dovodit závěr, že by neprovedení registrace mělo mít vliv na vznik nároku na podporu elektřiny.

Z uvedených kompetenčních ustanovení je zřejmé, že záměrem zákonodárce nebylo přenést na Energetický regulační úřad rozhodování o registraci, neboť to v konečném důsledku nárok na podporu neřeší; ani po uložení povinnosti operátorovi trhu výrobce registrovat totiž není takovou registrací povinnost odpůrce podporu hradit založena. V této souvislosti však není vyloučeno, že povede-li se sporné řízení o výplatu podpory, může být v rozsahu sporu o podporu otázka (ne)registrace, resp. správné registrace, řešena v rámci posuzované věci jako jedna z dílčích otázek.

Ve výše uvedených souvislostech není rozhodné, že samotná registrace předchází výplatě podpory, neboť proces registrace výrobních zdrojů k podpoře má úplně jiný charakter než výplata podpory. Případný autoritativní zásah do činnosti operátora trhu spočívající v ukládání povinností při postupu registrace by v sobě částečně zahrnoval i předběžné posouzení splnění jedné z podmínek vzniku nároku na výplatu podpory vč. její výše odpovídající konkrétní formě podpory, takový postup by v podstatě řešil otázku nároku na podporu jako takovou, ačkoliv projednání takového návrhu se navrhovatel nedomáhá.

Co se pak týká námitky navrhovatele ohledně nepřezkoumatelnosti a nedostatečného odůvodnění napadeného usnesení prostřednictvím odkazu na rozhodnutí Rady č. j. 05163-19/2020-ERU ze dne 7. prosince 2021, ze kterého nebylo nijak konkrétně citováno, pak Rada uvádí, že v napadeném usnesení bylo toto rozhodnutí Rady doslovně citováno, a to od čtvrtého odstavce na straně 2 napadeného usnesení počínajícího slovem „Kompetence“ až po závěr prvního odstavce na straně 3 končícího slovem „nemůže“. Energetický regulační úřad patrně opomněl dát citaci rozhodnutí Rady do uvozovek, aby z něho bylo jasně seznatelné, která část textu je citací odkazovaného rozhodnutí Rady a která samotným odůvodněním. Nicméně právě doslovně citovaný odkaz na uvedené pasáže je pro učinění závěru o věcné nepřislušnosti Energetického regulačního úřadu k rozhodování sporu o uložení povinnosti registrace zcela přílehlavý, neboť citovaná pasáž rozhodnutí se vztahuje k obdobné věci, tedy posouzení petitu navrhovatele znějícího na uložení povinnosti operátorovi trhu k registraci podpory. V této souvislosti nemůže obstát ani navrhovatelova námitka nepřezkoumatelnosti napadeného

usnesení. Za nepřezkoumatelné by naopak bylo možné označit odůvodnění, které by obsahovalo pouze odkaz na rozhodnutí Rady bez jakéhokoliv textu odůvodnění. V posuzované situaci byly důvody usnesení v jeho odůvodnění explicitně uvedeny.

K navrhovatelově výtce směřující k tomu, že postupem Energetického regulačního úřadu bylo narušeno jeho legitimní očekávání tím, že správní orgán řízení vedl, a až následně vyjádřil svou věcnou nepřislusnost a z toho důvodu řízení zastavil, je nutno konstatovat, že prvostupňový správní orgán si zjevně názor na tuto problematiku učinil skutečně až po oznámení zahájení řízení. Tímto postupem nicméně nemohla být logicky založena pravomoc Energetického regulačního úřadu spor projednat, pokud by takový postup neměl oporu v zákoně, naopak pokud by prvostupňový správní orgán přesto ve věci meritorně rozhodl, trpělo by jeho rozhodnutí vadou nicotnosti. Navrhovatelem tvrzené legitimní očekávání o tom, že správní řízení bude meritorně skončeno, pak nelze založit na skutečnosti, že správní řízení bylo zahájeno, neboť správní orgán zkoumá podmínky řízení po celou dobu vedení správního řízení.

Pro úplnost Rada dodává, že žádné zákonné ustanovení nedává Energetickému regulačnímu úřadu pravomoc svou intervencí jakkoliv ovlivnit postup registrace formy podpory elektřiny podle vyhlášky č. 9/2016 Sb., a to nejen v řízení na žádost navrhovatele, ale ani *ex offio*. Tato nepřípustnost vyplývá podle přesvědčení Rady z rozhodného právního rámce, citovaných judikatorních závěrů, ale také charakteru činnosti operátora trhu. Z uvedených důvodů nemohl Energetický regulační úřad o žádosti navrhovatele věcně rozhodnout.

V. Závěr

Při přezkumu usnesení Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené usnesení bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení napadeného usnesení, Rada rozklad navrhovatele zamítla a napadené usnesení potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Energo Příbram, s.r.o., prostřednictvím Mgr. Martina Douchy
OTE, a.s.